

[Riishøj]

Det er spørgerens opfattelse, at sanktioner skal anvendes med varsomhed og først og fremmest, når der er udsigt til, at sanktionerne virker. Over for supermagterne, såvel USA som Sovjetunionen, har økonomiske sanktioner ikke den tilsigtede effekt, idet begge magter i høj grad er selvforsynende med energi og råvarer og i øvrigt med militærpolitiske midler er i stand til om nødvendigt at skaffe sig den nødvendige import. Derimod er begge supermagter særdeles følsomme over for politisk modstand. Herom vidner Vietnambevægelsen i 1960'erne og begivenhederne i Polen. I tilfældet Sovjetunionen synes sanktionspolitikken at have skærpet den politiske undertrykkelse i Østblokken og skadet Vestens økonomi mindst lige så meget som Sovjetunionens. Da Danmark er deltager i »forliget« med USA, er det derfor for mig vigtigt at vide, om Danmark har sagt ja udelukkende for (på ny) at takkes Reaganadministrationens konfrontationspolitik eller i troen på, at sanktionerne virker.

Besvarelse (26/11 82):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg har allerede i mit svar i folketingets spørgetid den 24. november 1982 på hr. Steen Folkes spørgsmål nr. S 226 til udenrigsministeren vedrørende de økonomiske Øst-Vest-relationer gjort rede for de drøftelser, der i de seneste par måneder har fundet sted i kredsen af lande, der deltager i de verdensøkonomiske topmøder, dvs. USA, Forbundsrepublikken Tyskland, Storbritannien, Frankrig, Italien, Japan og Canada med deltagelse også af EF-formandskabet og Kommissionen med henblik på spørgsmål, der måtte falde ind under Fællesskabets kompetence.

Det fremgik deraf, at det, der i disse drøftelser er tale om, er at iværksætte en række studier af de vestlige landes økonomiske og handelsmæssige forbindelser med Østeuropa. Hvor og hvordan disse studier skal foretages, er der ikke truffet nærmere aftale om. Endvidere, at det vil være et hovedhensyn, at de vestlige lande ikke gennem handelsforbindelserne med Sovjetunionen øger dets militære eller strategiske fordele, men at der på den anden side er enighed i den vestlige kreds om, at der ikke bliver tale om økonomisk krigsførelse mod Sovjetunionen.

Jeg deler i øvrigt hr. Riishøjs opfattelse, at sanktioner skal anvendes med varsomhed.

Jeg tvivler på, at de sanktioner, der hidtil er indført over for Sovjetunionen, har haft større økonomisk virkning. Derimod tror jeg, at de har tjent deres formål som politisk signal.

Spm. nr. S 228

Til *socialministeren* (17/11 82) af:

Tinning (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at man ikke kan betragtes som modtager af en socialydelse, alene fordi man har et eller flere børn i daginstitution, og vil ministeren fortælle Pelle Jarmer dette?«

Begrundelse

Ifølge budgettet for 1983 skal der spares endnu flere penge på daginstitutionerne i Københavns kommune. Det skal klares ved at nedsætte åbningstiden for daginstitutionerne – det giver mindre personalebehov og dermed færre udgifter.

Pelle Jarmer er derfor gået i gang med at finde ud af forældrenes pasningsbehov, som han forstår som det korteste tidsinterval, forældre tilsammen skal bruge for at passe deres daglige gerning.

Hvis der er institutioner, som vil have åbent i 57½ time om ugen eller mere, så skal institutionen dokumentere, at der foreligger et særligt pasningsbehov. Der skal derfor laves en liste over alle børn med pasningsbehov forud for kl. 7.00 og efter kl. 17.00 med oplysning om barn/børn (navne), forældrenes navn/adresse/arbejdsstedets adresse samt forældrenes arbejdstid.

Pelle Jarmer understreger, at det drejer sig om faktisk arbejdstid, dvs. ekskl. transporttid, og at det kan blive nødvendigt at indhente arbejdsgiverens dokumentation for, at forældrene har givet rigtige oplysninger om arbejdstiden.

Så nu skal institutionernes ledere og personale i gang med at forhøre forældrene, så man kan være sikker på, at fyringerne bliver lavet de rigtige steder.

Det kunne selvfølgelig tænkes, at forældrene ikke havde lyst til at medvirke. Det må være en del af baggrunden for, at Pelle Jarmer har meddelt, at »... det juridiske og for-